

РЕШЕНИЕ

№ 6598

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4740** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Агромах Продакшън“ ЕООД,[ЕИК] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, офис 502, офис сграда „Г.“ срещу Решение № 1021 от 23.03.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 13497/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 14-ти състав, с което потвърдено Наказателно постановление (НП) № 2091 от 18.08.2021 г., издадено от заместник председателя на Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” /ДА „Д.“/, с което на основание чл. 60, ал. 2, предл. първо от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 2,000.00 лева (две хиляди лева), за нарушение чл. 4, ал. 2 от ЗЗНН.

С жалбата се излагат твърдения, че обжалваното решение е незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществени процесуални нарушения. Изложени са доводи, че са нарушени разпоредбите на чл. 57, ал.1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, които въззивната инстанция не била съобщила. Не било обсъдено в цялост наведените от него доводи за липсата на единство между описанието на нарушението в АУАН и НП, както в цифровото описание на нарушението, така и неговия словесен израз, което по същество си представлявало отменително основание по смисъла на чл. 348, ал.1 от НПК. Сочи, че в разпоредителната част на НП са посочени само санкционни норми и

такива овластяващи определени органи за издвата НП. Сочената за нарушена норма чл. 4, ал. 2 от ЗЗНН има шест отделни хипотези. Моли настоящата инстанция да отмени решението и по същество да постанови друго, с което да отмени НП.

В съдебно заседание касаторът, не се представлява.

Ответникът по делото, редовно призоване не изпраща представител.

Прокурорът от ССП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

С обжалвания съдебен акт съдът е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 2091 от 18.08.2021 г., издадено от заместник председателя на Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” /ДА „Д.“/, с което на основание чл. 60, ал. 2, предл. първо от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 2,000.00 лева (две хиляди лева), за нарушение чл. 4, ал. 2 от ЗЗНН.

Анализирайки събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства въззивният съд е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка, неоспорена от страните. От правна страна СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН е съставен от оправомощено лице по смисъла на чл. 74, ал.2 от ЗЗНН, видно от представената Заповед № РД-10-114 от 22.04.2020 г., съгласно която актосъставителят е оправомощен да съставя АУАН за нарушение на ЗЗНН, като отговаря на императивните изисквания за съдържание, съгласно чл.42 ЗАНН. Мотивирано е приел е, че са спазени сроковете по чл.34 ЗАНН. Съдът не е установил липса на някой от задължителните реквизити по чл. 57 ЗАНН в атакуваното НП. Приел е, че АНО се е произнесъл по преписката в рамките на 6-месечния срок по чл.34, ал. 3 ЗАНН. Според въззивния съд описаната в АУАН фактология съответства изцяло и на тази, обективирана в НП, която отговаря на визираната от АНО квалификация на нарушението, като същата съдържа всички относими факти и обстоятелства, които очертават именно правната квалификация, посочени в АУАН и НП.

По същество на спора СРС е приел, че установената фактическа обстановка изпълва състава на административно нарушение и може да бъде субсумирана под нормата на чл. 4, ал.2 ЗЗНН

Така постановеното решение е правилно.

При постановяване на решението въззивният съд е извършил цялостна проверка на обжалваното пред него НП. Събрал е допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните. В мотивите на решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, които изцяло се споделят от настоящата инстанция. В тази връзка доводите на касатора за липса на мотиви се явяват неоснователни.

Споделят се изводите на СРС, че в хода на проведеното АНП не са допуснати нарушения от категорията на съществените, които да са основание за отмяна на НП.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 2 ЗЗНН всички български и/или чуждестранни физически и юридически лица, регистрирани като търговци, както и техните клонове, които през предходната календарна година са извършвали на територията на страната дейности по внос и/или вътрешнообщностни пристигания на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и на тежки горива, както и дейности по производство и възлагане на производство на нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и на тежки горива, изготвят и представят в Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" ежегодно до 15 февруари справка-декларация по образец за предходната календарна година с информация за: 1. произведените и/или продадените за потребление количества нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива; 2. количествата нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива, възложени за производство и/или преработка, както и за потребените от тях и/или продадените за потребление; 3. количествата внесени, изнесени, доставени от вътрешнообщностни пристигания, както и тези напуснали територията на страната като вътрешнообщностни изпращания и/или предназначени за международни морски бункерни доставки на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и на тежки горива; 4. наличните количества енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и тежки горива към 1 януари и към 31 декември; 5. количествата нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 от внос и вътрешнообщностни пристигания, предназначени за запаси за извънредни ситуации; 6. (изм. - ДВ, бр. 65 от 2020 г.) количествата нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 от внос и вътрешнообщностни пристигания, продадени на Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи и Държавното предприятие "Държавна петролна компания" и предназначени за създаване и/или възстановяване на държавни резерви, военновременни запаси, ведомствени военновременни запаси, запаси за извънредни ситуации и целеви запаси от горива. Става въпрос за формално задължение, възникващо с факта на вноса или В. на такива продукти по Приложение А. Глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008г. В случая видно от доказателствата по делото за касатора е възникнало задължението по чл. 4, ал.2 ЗЗНН в срок до 15.02.2021 г. да подаде в ДА Д. справка- декларация по образец, съдържаща информация съгласно чл.4, ал.2 ЗЗНН за осъществените дейности за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. Ето защо, правилен е изводът на СРС, че от приетите за установени от него факти се доказва осъществяване на вмененото на касатора нарушение от обективна и субективна страна, за което му наложено административното наказание, във вида и в размера, предвиден в закона.

Настоящата инстанция споделя изводите на въззивния съд за неприложимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Касае се за нарушение, с което са засегнати важни за

страната отношения, свързани със създаването, съхраняването, обновяването, ползването и възстановяването на запаси от нефт и нефтопродукти за извънредни ситуации , които не разкриват признаците на ниска обществена опасност. В тази връзка съдът намира оплакванията на касатора за неоснователни.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция намира въззивното решение правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, право на разноси притежава ответника по касация, но предвид липсата на искане в тази насока съдът намира, че не следва да му се присъждат разноси за производството.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1021 от 23.03.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 13497/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 14-ти състав. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/